നാൽപ്പതാം വചനത്തിന്റെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രം - സംഖ്യ പത്തൊമ്പത്

രണ്ടാമത്തെ അയ്യോ - ഭാഗം ആറു

Jeff Pippenger
2026-07-20

ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും പുസ്തകങ്ങൾ പരസ്പരം പരിപൂരകങ്ങളാകുന്നു; അതായത്, ഒരുമിച്ച് അവ പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നു.

> “വെളിപ്പാടിൽ ബൈബിളിലെ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും ഒന്നിച്ചുകൂടുകയും അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ ദാനീയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ പൂരകഭാഗമുണ്ട്.” അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ, 585.

ബൈബിളിലെ പ്രവചനങ്ങളിലെ രാജ്യങ്ങളായിരിക്കണം പ്രവചനവിദ്യാർത്ഥിയുടെ ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രം; കാരണം പിന്നാക്കാലങ്ങളിലെ ബാഹ്യചരിത്രം പ്രധാനമായും അവിടെയാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

> “രാജ്യങ്ങളുടെ ഉദയത്തെയും അസ്തമയത്തെയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന കാരണങ്ങളെ ദൈവവചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പഠിച്ചറിയുന്നതാണ് അതിനേക്കാൾ ഏറെ ശ്രേഷ്ഠം. യൗവനം ഈ രേഖകൾ പഠിക്കട്ടെ; അപ്പോൾ ജാതികളുടെ യഥാർത്ഥ സമൃദ്ധി ദൈവീയ തത്വങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചതോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നതായി അവർ കാണും. മഹത്തായ നവീകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ചരിത്രവും അവൻ പഠിക്കട്ടെ; അപ്പോൾ ഈ തത്വങ്ങൾ എത്രത്തോളം അവജ്ഞിക്കപ്പെടുകയും വിദ്വേഷിക്കപ്പെടുകയും, അവയുടെ വക്താക്കൾ തടവറയിലേക്കും വധവേദിയിലേക്കും കൊണ്ടുപോകപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അതേ ത്യാഗങ്ങളാൽ തന്നേ അവ ഒടുവിൽ ജയിച്ചടക്കിയതായി അവൻ കാണും.” വിദ്യാഭ്യാസം, 238.

“മഹത്ത ായ നവീകരണ പ്രസ്ഥ ാനങ്ങ ൾ” ആയിരിക്ക ട്ടെ , അല്ലെ ങ്ക ിൽ
“രാജ്യ ങ്ങ ളുടെ ഉദയവും പതനവും” ആയിരിക്ക ട്ടെ , വിശുദ്ധ ചരിത്രങ്ങ ൾ
ദൈവവചനത്ത ിൽ ജീവൻ-മരണവുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട വിഷയമാണ്.
സത്യ ത്തെ സ്നേഹിക്ക ാത്ത വർ, തുടർന്ന ശക്ത മായ വഞ്ച ന
സ്വ ീകരിക്ക ുന്ന വർ, അങ്ങ നെ ചെയ്യ ുന്ന തു അവർ ആ ഭാഗത്ത ിൽ
പൗലൊസ് തിരിച്ച റിയിച്ച സന്ദേ ശം നിരസിക്ക ുവാൻ
തെരഞ്ഞെ ടുത്ത തുകൊണ്ട ാണെന്ന രണ്ട ാം തെസ്സ ലോനിക്ക ്യ ർ
അധ്യ ായത്ത ിൽ പൗലൊസ് രേഖപ്പെ ടുത്ത ി. ആ ഭാഗം പൗരാണിക റോമും
പാപ്പ ായ റോമും തമ്മ ിലുള്ള ബന്ധ ത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു; അ

പെർഗമോസും ത്യ ാതിരയും തമ്മ ിലുള്ള ബന്ധ വും തന്നേ ആകുന്ന ു; അതുപോലെ ഇരുമ്പ ും കളിമണ്ണ ും തമ്മ ിലുള്ള ബന്ധ വും, അതുപോലെ മഹാസർപ്പ വും പാപ്പ ാസഭയും തമ്മ ിലുള്ള ബന്ധ വും ആകുന്ന ു. ത്യ ാതിരയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന പാപ്പ ായ റോമിന്റെ ഉദയവും പെർഗമോസാൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന പൗരാണിക റോമിന്റെ പതനവും ശക്ത മായ വഞ്ച ന സ്വ ീകരിക്ക ുന്ന വർ വെറുക്ക ുന്ന ഒരു സത്യ മാണ്.

മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ, 1843-ലെ പയനിയർ ചാർട്ടിൽ ഇടം നേടിയ മില്ലറൈറ്റുകളും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകളും തമ്മിലുള്ള വാദം ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പതിനാലാം വാക്യത്തിൽ "നിന്റെ ജനത്തിലെ കള്ളന്മാർ" എന്നു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ചരിത്രശക്തി ഏതാണ് എന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. മില്ലറൈറ്റുകൾ വാദിച്ചതുപോലെ ആ കള്ളന്മാർ പേഗൻ റോമിന്റെ ഉദയമായിരുന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ അവകാശപ്പെട്ടതുപോലെ സെല്യൂസിഡുകളുടെ പതനമായിരുന്നോ?

> "പ്രവർത്തനരംഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഓരോ ജാതിക്കും ഭൂമിയിൽ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനം കൈവശം വെക്കാൻ അനുമതി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്; 'കാവൽക്കാരനും വിശുദ്ധനും' എന്നവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവർ നിറവേറ്റുമോ എന്നു കാണപ്പെടേണ്ടതിന്നാണ് അത്. ലോകത്തിലെ മഹാസാമ്രാജ്യങ്ങളായ ബാബിലോൻ, മേദോ-പേർഷ്യ, ഗ്രീസ്, റോം എന്നിവയുടെ ഉദയവും പതനവും പ്രവചനം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ ഓരോന്നിലും, കുറഞ്ഞ ശക്തിയുള്ള ജാതികളിലേതുപോലെതന്നെ, ചരിത്രം സ്വയം ആവർത്തിച്ചു. ഓരോന്നിനും പരീക്ഷണത്തിന്റെ കാലഘട്ടമുണ്ടായിരുന്നു; ഓരോന്നും പരാജയപ്പെട്ടു; അതിന്റെ മഹത്വം മങ്ങിയുപോയി; അതിന്റെ ശക്തി ഒഴിഞ്ഞുപോയി; അതിന്റെ സ്ഥാനം മറ്റൊന്ന് കൈവശപ്പെടുത്തി...."

> "വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ താളുകളിൽ വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ ജാതികളുടെ ഉദയവും പതനവും മുഖാന്തരം, വെറും ബാഹ്യവും ലോകീയവുമായി മഹത്വം എത്രമാത്രം നിസ്സാരമാണെന്ന് അവർ പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. തന്റെ സമസ്ത ശക്തിയോടും മഹിമയോടും കൂടിയ ബാബിലോൻ—അതിന്റെ സമം നമ്മുടെ ലോകം പിന്നീട് ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ശക്തിയും മഹിമയും—അന്നത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് അത്ര സ്ഥിരവും നിലനിൽപ്പുള്ളതുമായതായി തോന്നിയിരുന്നതെങ്കിലും, അത് എത്ര സമ്പൂർണ്ണമായി കടന്നുപോയിരിക്കുന്നു! 'പുല്ലിന്റെ പുഷ്പം'പോലെ അത് നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തെ തന്റെ അടിസ്ഥാനമായി ഇല്ലാത്ത എല്ലാം അങ്ങനെ തന്നെയാണ് നശിച്ചുപോകുന്നത്. അവന്റെ ഉദ്ദേശവുമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതും അവന്റെ സ്വഭാവത്തെ പ്രകടിപ്പ
> Jennings? Wait typo. Let's fix. Need only translation. Let's produce correct Malayalam.

ബൈബിൾ ചരിത്രം എന്ന ത് സോളമോൻ പറഞ്ഞ തുപോലെ ഇല്ലെ ങ്ക ിൽ നശിച്ച ുപോകുന്ന ആ ദർശനമാണ്. വെളിപ്പ ാട് ഒമ്പ താം അധ്യ ായത്ത ിലെ

അഞ്ച ും പത്ത ും വാക്യ ങ്ങ ളിൽ “അഞ്ച ു മാസം” എന്ന ു
്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന നൂറ്റ ിയമ്പ ത് വർഷങ്ങ ളെ മില്ല
തിരിച്ച റിഞ്ഞ ും ്രപസംഗിച്ച ും ചെയ്തു; എന്ന ാൽ വെളിപ്പ ാട് ഒമ്പ താം
അധ്യ ായത്ത ിൽ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ചരി്രതത്തെ
ആഴത്ത ിൽ അന്വേ ഷിച്ച ില്ല . പത്ത ാം വാക്യ ത്ത ിലെ അഞ്ച ു മാസ
അവർ ശരിയായി തിരിച്ച റിഞ്ഞ ു; എന്ന ാൽ അഞ്ച ും പത്ത ും വാക്യ ങ്ങ
“അഞ്ച ു മാസം” എന്ന ്രപയോഗം രണ്ട ിടത്ത ും ഉള്ള തിനാൽ, അത് ആ ര
വാക്യ ങ്ങ ളിലും ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന പീഡനത്ത ിന്റെ
്രപവചനത്തേ ാടുള്ള ഒരു ഊന്ന ൽ മാ്രതമാണെന്ന ് അവർ വിചാരിച്ച ുവെന്
വ്യ ക്ത മാണ്. ഇപ്പേ ാൾ എളുപ്പ ത്ത ിൽ തെളിയിക്ക ാവുന്ന തുപോലെ,
അഞ്ച ാം വാക്യ ത്ത ിൽ “അഞ്ച ു മാസം” എന്ന ു ്രപതിനിധീകരിക്ക ുമ്പേ
അത് മുഹമ്മ ദ് മരിച്ച ്രകി.വ. 632-ൽ ആരംഭിച്ച ്, ബൈസന്ത ിയൻ, അഥവാ
കിഴക്ക ൻ റോമാ സാ്രമാജ്യ ത്ത ിലെ സാ്രമാജ്ഞ ിയായ ഐറീന്റെ
അപമാനത്തേ ാടുകൂടി ്രകി.വ. 782-ൽ അവസാനിച്ച നൂറ്റ ിയമ്പ ത്
വർഷങ്ങ ളെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു.

വചനം പത്തിലെ പ്രയോഗത്തിൽ മുൻഗാമികൾ ശരിയായിരുന്നു; അതായത്, 1299 ജൂലൈ 27-ന് നിക്കോമീഡിയയിലെ യുദ്ധത്തെ, ഒരുനൂറും അമ്പതു വർഷങ്ങളുടെ ആരംഭമായി അവർ എടുത്തു; ആ കാലഘട്ടം 1449 ജൂലൈ 27-ന് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ ഭരിച്ച അവസാന കോൺസ്റ്റാന്റൈന്റെ അപമാനത്തോടുകൂടി അവസാനിച്ചു. വരിയിന്മേൽ വരിയായി, ഒരുനൂറും അമ്പതു വർഷങ്ങളുടെ ഒരു കാലയളവ് സർവ്വലോക ഇസ്ലാമിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; ആദ്യം വരുന്ന കഷ്ടതകളായ അറേബ്യയിലെ ഇസ്ലാമും രണ്ടാമത്തെ കഷ്ടതകളായ തുർക്കിയിലെ ഇസ്ലാമും അതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ചക്രവർത്തിയെയും ചക്രവർത്തിനിയെയും ഒരുമിച്ചു അപമാനിച്ച ആ ഇസ്ലാം, ഐറീൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയും അവസാന കോൺസ്റ്റാന്റൈൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷനും ചേർന്ന് രൂപംകൊള്ളുന്ന ഒരു രാജ്യത്തെ സർവ്വലോക ഇസ്ലാം ജയിച്ചടക്കുന്നതിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

ഐറീന്റെ അപമാനത്തേ ാടെ അവസാനിക്ക ുന്ന നൂറ്റ ി അമ്പ തു
വർഷങ്ങ ളിൽ, അറേബ്യ യിലെ ഇസ്ല ാം ബൈസന്ത ിയത്ത ിന്റെ ്രപദേശമോ
അധീന്രപദേശമോ കൈവശപ്പെ ടുത്ത ി; അതിന്റെ ഫലമായി ഐറീൻ
അ്രതത്തേ ാളം അപമാനിതയായ നിലയിലേക്ക ു തള്ള പ്പെ ട്ട തുകൊണ്ട ്,
നിർബന്ധ ിത ആവശ്യ ങ്ങ ളോടൊപ്പ ം മൂന്ന ു വർഷത്തേ ക്ക ് കപ്പ ം
കൊടുക്ക ുവാൻ അവൾ നിർബന്ധ ിതയായി. അവസാനത്തെ
കോൺസ്റ്റ ന്റിന്റെ അപമാനം സംഭവിച്ച പ്പേ ാൾ, അത് നാലു വർഷത്തെ
ഒരു കാലഘട്ട ത്ത ിന്റെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെ ടുത്ത ി; ആ കാലഘട്ട ം
ഉപരോധത്ത ിലും കിഴക്ക ൻ റോമിന്റെ തലസ്ഥ ാനത്ത ിന്റെ
പതനത്ത ിലുമാണ് അവസാനിക്ക ുന്ന ത്. ഇരു സാഹചര്യ ങ്ങ ളിലും അത്
ഇസ്ല ാമായിരുന്ന ു—ഐറീനുവേണ്ട ി അറേബ്യ ൻ ഇസ്ല ാം, അവസാനത്തെ
കോൺസ്റ്റ ന്റിനുവേണ്ട ി തുർക്ക ിഷ് ഇസ്ല ാം. അന്ത ്യ ദിവസങ്ങ ളിൽ,
ഒന്ന ാമത്തെ യും രണ്ട ാമത്തെ യും കഷ്ട തകളിൽ

അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന അറേബ്യ ൻ ഇസ്ല ാമിന്റെയും തുർക്ക ഇസ്ല ാമിന്റെയും രണ്ട ു സാക്ഷ ികളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ലോകവ്യ ാപക ഇസ്ല ാം, ആദ്യ ം പ്രദേശം കൈവശപ്പെ ടുത്ത ുകയും പിന്നെ തലസ്ഥ ാനം കൈവശപ്പെ ടുത്ത ുകയും ചെയ്യ ും. കിഴക്ക ൻ റോമിലെ കോൺസ്റ്റ ന്റിനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന അന്ത ്യ കാല രാഷ്ട്രീയ സത്ത , കിഴക്ക ൻ റോമിലെ ഐറീനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന അന്ത ്യ കാല മതസത്ത യോടു പ്രതീകാത്മ കമായി വിവാഹിതമാണ്. മൃഗത്ത ിന്റെ പ്രതിമ എന്ന പ്രതീകം ആദ്യ ം യുണൈറ്റ ഡ് സ്റ്റേ റ്റ ്സിലും പിന്ന ീട് ലോകത്ത ും സംഭവിക്ക ുന്ന ു എന്ന കാര്യ ം സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ഞാൻ "രാഷ്ട്രീയ സത്ത " എന്ന ും "മതസത്ത " എന്ന ും ഉള്ള പദങ്ങ ൾ ഉപയോഗിക്ക ുന്ന ു. മൃഗത്ത ിന്റെ പ്രതിമ, കോൺസ്റ്റ ന്റിന്റെയും ഐറീന്റെയും പ്രതീകാത്മ ക വിവാഹമാണ്; അവർ ഇരുവരും തങ്ങ ളുടെ പ്രദേശവും തലസ്ഥ ാനവും ഇസ്ല ാമിനോടു നഷ്ട പ്പെ ടുന്ന തിലൂടെ അപമാനിതരാകുന്ന ു.

രണ്ടു ചരിത്രങ്ങളെയും പരസ്പരം ഒത്തുനിരത്തി നോക്കുമ്പോഴാണ് അവരുടെ വിവാഹം തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നത്; മിലാന്റെ ഫർമാൻ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന 313-ൽ കോൺസ്റ്റാന്റിയയുടെയും ലിസിനിയസിന്റെയും വിവാഹത്തിലൂടെ അതിന് ഒരു പ്രതിരൂപം ലഭിച്ചു; അപ്പോൾ സ്മിർണയുടെ പ്രതീകാത്മക സഭ അവസാനിക്കുകയും പെർഗമോസിന്റെ പ്രതീകാത്മക സഭ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. പൗലോസ് ശക്തമായ ഭ്രമത്തിന് വിധേയരാകുന്നവരായി തിരിച്ചറിയുന്നവർ, പാപപുരുഷൻ വെളിപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരു വിശ്വാസത്യാഗം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പൗലോസിന്റെ മുന്നറിയിപ്പ് സന്ദേശം കാണാൻ നിരസിക്കുന്നു. ആ വിശ്വാസത്യാഗം പെർഗമോസിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നു; 538-ൽ പാപപുരുഷൻ വെളിപ്പെട്ടു; തുടർന്ന് തുയാതീരയുടെ സഭ ആരംഭിച്ചു.

> ആരും യാതൊരു വിധത്തിലും നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാതിരിക്കട്ടെ; ആ ദിവസം മുമ്പെ ഒരു മഹാപത്യയം സംഭവിക്കയും പാപത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ, നാശത്തിന്റെ പുത്രൻ, വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യാതെ വരികയില്ല. അവൻ ദൈവം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതൊക്കെയും ആരാധിക്കപ്പെടുന്നതൊക്കെയും എതിർക്കുകയും അവയെക്കാൾ താനെത്തന്നെ ഉയർത്തിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അങ്ങനെ അവൻ ദൈവമായി ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ഇരുന്നു താനേ ദൈവമാണെന്ന് പ്രകടമാക്കുന്നു. 2 തെസ്സലൊനീക്യർ 2:3, 4

കിഴക്കൻ റോത്തിന്റെ ചരിത്രം, കിഴക്കൻ റോത്തിനും പാശ്ചാത്യ റോത്തിനും ഇടയിലുള്ള പ്രതീകാത്മക ബന്ധത്തിലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവാചകസത്യത്തിന് രണ്ട് സാക്ഷികളെ നൽകുന്നു. ആ ബന്ധത്തിൽ പാശ്ചാത്യ റോം സഭയും കിഴക്കൻ റോം രാജ്യവും ആകുന്നു. ദാനിയേൽ രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ ഇരിമ്പും കളിമണ്ണും ആയി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, റോം സഭയും രാജ്യവും ചേർന്ന ഒരു സംയോജനമാണ്.

അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ ലോകവ്യാപകമായ ഇസ്ലാം സഭയും രാജ്യവും ഒന്നിച്ചുകൂടിയ രൂപമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ശക്തിക്കെതിരേ വന്നു, അതിന്റെ പ്രദേശവും തലസ്ഥാനവും കൈവശപ്പെടുത്തുന്നു എന്നത് ഉറപ്പോടെ കാണാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കാരണം വെളിപ്പാടു ഒൻപതിന്റെ വിശുദ്ധചരിത്രത്തിലെ മറ്റു രണ്ടു സാക്ഷികളാൽ പിന്തുണയ്ക്കപ്പെടുന്നു. ഒസ്മാൻ 1299 ജൂലൈ 27-ന് നിക്കോമീഡിയയുടെ പ്രദേശം കീഴടക്കി; തുടർന്ന് രണ്ട് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം 1301-ൽ നിക്കേയയുടെ പ്രദേശവും കീഴടക്കി. അവന്റെ മകൻ 1331-ൽ നിക്കേയ എന്ന തലസ്ഥാനനഗരം കീഴടക്കി; അതേ മകൻ 1337-ൽ അവസാനിച്ച നാല് വർഷത്തെ നിരോധനയുദ്ധത്തിലൂടെ നിക്കോമീഡിയ എന്ന തലസ്ഥാനനഗരവും കീഴടക്കി. പയനിയർമാർ 1299 ജൂലൈ 27-നെ ഒസ്മാനുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി അടയാളപ്പെടുത്തി; എന്നാൽ ഒട്ടോമൻ സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ചരിത്രപരമായ രണ്ടാമത്തെ പടിയായി നിക്കേയയുടെ യുദ്ധത്തെ അവർ ഒരിക്കലും പരിഗണിച്ചില്ല. 1299 ജൂലൈ 27 ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിലെത്തുന്നതിനുള്ള പല പടികളിൽ ആദ്യത്തെ പടിയായിരുന്നു. തുർക്കിഷ് ഇസ്ലാമിന്റെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു പടികൾ 1449-ൽ അവസാനിച്ച ഒരു പ്രവചനത്തിന്റെ ആരംഭം തിരിച്ചറിഞ്ഞു; പിന്നെയും 1840-ൽ, പിന്നെയും 9/11-ൽ, പിന്നെയും 2023 ഡിസംബർ 31-നും.

ആ രണ്ട് ഘട്ടങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേത് നൂറ്റി അമ്പത് വർഷങ്ങളുടെ ആരംഭം മാത്രമല്ല അടയാളപ്പെടുത്തിയത്, മുപ്പത്തിയെട്ട് വർഷങ്ങളുടെ ആരംഭവും അതു അടയാളപ്പെടുത്തി. ഒസ്മാൻ നിക്കോമീഡിയയുടെ പ്രദേശം കൈവശപ്പെടുത്തിയതോടെയാണ് അത് ആരംഭിച്ചത്; ഒസ്മാന്റെ മകൻ നാല് വർഷം നീണ്ട നിരോധനത്തിന്റെ അവസാനം 1337-ൽ നിക്കോമീഡിയയുടെ തലസ്ഥാന നഗരം കൈവശപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, മുപ്പത്തിയെട്ട് വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം അത് അവസാനിച്ചു. മുപ്പത്തിയെട്ട് എന്ന സംഖ്യ "എഴുന്നേൽപ്പ്" എന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; പ്രദേശം കൈവശപ്പെടുത്തിയ ഒസ്മാന്റെ പ്രാരംഭ ഘട്ടം തുർക്കിഷ് ഇസ്ലാമിന്റെ എഴുന്നേൽപ്പിനെ അടയാളപ്പെടുത്തി. മുപ്പത്തിയെട്ട് വർഷങ്ങളുള്ള ആ ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ, "നാല് വർഷം" നീണ്ട നിരോധനം സമാപ്തിയെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. നൂറ്റി അമ്പത് വർഷങ്ങളുടെ അവസാന ഘട്ടത്തിൽ, അപമാനം വരുത്തപ്പെടുന്നു; നാലു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം 1453-ൽ കിഴക്കൻ റോമിന്റെ തലസ്ഥാന നഗരം കൈവശപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു.

1453-ൽ ഒട്ടോമൻ തുർക്കികൾ ആയിരിക്കട്ടെ, അല്ലെങ്കിൽ 1337-ൽ നിക്കോമീഡിയയും 1331-ൽ നിക്കേയയും കൈവശപ്പെടുത്തിയ ഒസ്മാന്റെ മകനായിരിക്കട്ടെ, ഈ മൂന്ന് സംഭവങ്ങളിലും ഓരോ തലസ്ഥാനനഗരവും ചരിത്രത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഘട്ടത്തിൽ കിഴക്കൻ റോമിന്റെ തലസ്ഥാനമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ഈ മൂന്ന് രേഖകളൊക്കെയും കിഴക്കൻ റോമിന്റെ ജയത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഈ മൂന്ന് രേഖകളി ഓരോന്നും ഇസ്ലാം ആദ്യം ഭൂപ്രദേശവും തുടർന്ന് കിഴക്കൻ റോമിന്റെ തലസ്ഥാനവും കീഴടക്കിയതിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഈ മൂന്ന് തലസ്ഥാനങ്ങളുടെയും പേര് അതതു ഭൂപ്രദേശത്തിന്റെ പേരിനോടു

ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഈ മൂന്ന് രേഖകളിൽ ഓരോന്നിന്നും വ്യക്തമായ ആൽഫയും ഒമേഗയും ആയ ചരിത്ര പ്രതിച്ഛായകൾ ഉണ്ട്. സാമ്രാട്ടിനെയും സാമ്രാജ്ഞിയെയും ഇസ് ലാം അപമാനിച്ചതിലൂടെ ഒരു സഭ-രാജ്യ ബന്ധം തിരിച്ചറിയിക്കുമ്പോൾ, ആ പ്രവാചകപരമായ അപമാനം അവരുടെ രേഖകളെ പാശ്ചാത്യ റോമിനോടും ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു; 330-ൽ കോൺസ്റ്റാന്റൈൻ മഹാൻ റോം നഗരത്തെ ക്കാൾ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ പാശ്ചാത്യ റോമ
അവനാൽ അപമാനിക്കപ്പെട്ടു. പാശ്ചാത്യ റോമിന്റെ അന്തിമ അപമാനം 476-ൽ അവസാന സാമ്രാട്ടിനോടുകൂടി വന്നു, അതിനുശേഷം അവിടെനിന്ന് അതിവേഗത്തിൽ തകർച്ച തുടർന്നു.

കിഴക്കൻ റോമിനോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ പാശ്ചാത്യ റോം സഭയായിരുന്നു; കിഴക്ക് രാജ്യമായിരുന്നു. 330-ൽ തുടക്കത്തിൽ അപമാനം, തുടർന്ന് 476-ൽ അപമാനം, പിന്നെ 782-ലും വീണ്ടും 1449-ലും. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ വിഭജനത്തോടെ ആരംഭിക്കുന്ന അപമാനത്തിന്റെ ഒരു രേഖ—476-ൽ ചക്രവർത്താവിനെയും അതിനാൽ സാമ്രാജ്യത്തെയും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന്റേതായ അപമാനത്തോടെ തുടർന്ന്, പിന്നീട് ഇസ്ലാം ആദ്യം 782-ൽ കിഴക്കൻ പ്രദേശത്തേക്കും പിന്നെ 1453-ൽ കിഴക്കൻ തലസ്ഥാനത്തേക്കും അപമാനം കൊണ്ടുവന്നു.

ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ഇസ്ലാം കിഴക്കൻ റോമിന്റെയും പാശ്ചാത്യ റോമിന്റെയും ഇരട്ട വംശരേഖയെ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു; ഇന്നത്തെ ഇസ്ലാം ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന വെളിച്ചം മില്ലറൈറ്റ് മുൻഗാമികൾക്കു ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന അടിസ്ഥാന വെളിച്ചത്തോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നതുമാത്രമല്ല, അതിനെ വളരെ ദൂരത്ത് അതിക്രമിച്ചുമാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. 2024-ൽ ആരംഭിച്ച, 'ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്ന നിന്റെ ജനത്തിലെ കവർച്ചക്കാർ ആരാണ്' എന്ന ചോദ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പരീക്ഷണകാലം ആ പരീക്ഷണഘട്ടത്തിന്റെ ആൽഫ ആയിരുന്നു; ഇപ്പോൾ പരീക്ഷണഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനം, വെളിപ്പാട് ഒമ്പതാം അധ്യായത്തിലെ ഇസ്ലാം എന്ന വിഷയത്തിൽനിന്നുള്ള വെളിച്ചം, ഈ ഇപ്പോഴത്തെ അന്ത്യദിനങ്ങൾ വരെയും ഒരിക്കലും വിലയിരുത്തപ്പെടാതിരുന്ന പാശ്ചാത്യ റോമിനെയും കിഴക്കൻ റോമിനെയും സംബന്ധിച്ച സാക്ഷികളെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു.

ദാനീയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പത്താം വാക്യം മുതൽ പതിനാറാം വാക്യം വരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ചരിത്രരേഖകളെ, ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ ഇതിനകം പരിഗണനയിൽ ഉള്ള രേഖകളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന സാക്ഷ്യങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട്, ഒൻപതാം അ
മുതൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായം വരെയുള്ള ഇസ് ലാമിന്റെ പ്രവാചക രേഖകൾ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുന്നു. എന്നാൽ ഇസ് ലാമിന്റെ ഉദയത്തെക്കുറി
പ്രവാചക ദൃഷ്ടാന്തത്തിനുള്ളിൽ മില്ലറൈറ്റുകളുടെ പ്രസ്ഥാനത്ത
ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിയാലായിരം പേരുടെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ
ഉദയവും ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വെളിപ്പാടു ഒൻപതിലെ

സമയ്രപവചനങ്ങ ളുടെ പരിധിക്ക ുള്ള ിൽ ഉറച്ച ുവെക്ക പ്പെ ട്ട തും അതി
ഭാഗമായതുമായ രണ്ട ് നാലുവർഷകാലഘട്ട ങ്ങ ൾ 1840 മുതൽ 1844
വരെയുള്ള നാലു വർഷങ്ങ ൾക്ക ് സാക്ഷ ്യ ം വഹിക്ക ുന്ന ു. 1844-ൽ
്രപവാചകകാലം ഇനി ഇല്ല ; ആകയാൽ ്രപതീകാത്മ കമായ ആ
നാലുവർഷകാലഘട്ട ം സമയത്ത ാൽ അല്ല , അതിന്റെ ്രപവാചക
സവിശേഷതകളാൽ ആണ് നിർവചിക്ക പ്പെ ടുന്ന ത്. ആദ്യ ത്തെ
നാലുവർഷകാലഘട്ട ം, തന്റെ പിതാവ് ആ ്രപദേശം കീഴടക്ക ിയതിന്
മുപ്പ ത്ത ിയെട്ട ് വർഷങ്ങ ൾക്ക ു ശേഷം, 1337-ൽ കിഴക്ക ൻ റോമിന്റെ മുന
തലസ്ഥ ാനമായ നിക്കോ ാമീഡിയയെ ഇസ് ലാം കീഴടക്ക ിയതിനെ
തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. രണ്ട ാം നാലുവർഷകാലഘട്ട ം 1449-ൽ ഇസ് ലാം
വരുത്ത ിച്ചേ ർത്ത കിഴക്ക ൻ റോമിന്റെ രാഷ്്രടീയവും മതപരവുമായ
ഭരണാധികാരികളുടെ അപമാനീകരണത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു; മൂന്ന ാം
നാലുവർഷകാലഘട്ട ം 1840 ആഗസ്റ്റ ് 11-ന് തന്റെ മഹത്വ ത്ത ാൽ ഭൂമിയെ
്രപകാശിപ്പ ിച്ച ദൂതൻ ഇറങ്ങ ിവന്ന പ്പോ ാൾ ദൈവത്ത ിന്റെ ശക്ത ിയുടെ
മഹിമാപൂർണമായ ഒരു ്രപത്യ ക്ഷ ീകരണത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു.

നൂറ്റിനാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ മുദ്രയിടലിനിടെ മൂന്നാം ദൂതന്റെ ചരിത്രവുമായി, ഒന്നാം ദൂതന്റെയും രണ്ടാം ദൂതന്റെയും മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രം ഒത്തുചേരുന്നു. ആ അന്തിമ മുദ്രയിടൽപ്രവർത്തി പാപത്തിന്റെ മാച്ചുകളയലാണ്; അത് ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ഒരുമിക്കുന്നതുമാണ്; ഇസ്ലാം കൊണ്ടുവരുന്ന ഒരു യുദ്ധത്തിനിടയിലാണത് സംഭവിക്കുന്നത്.

> അവൻ അതലപാതാളക്കുഴി തുറന്നു; അപ്പോൾ വലിയൊരു ചൂളയുടെ പുകപോലെ ആ കുഴിയിൽനിന്നു പുക ഉയർന്നു; കുഴിയുടെ പുകനിമിത്തം സൂര്യനും വായുവും ഇരുണ്ടുപോയി. പുകയിൽനിന്നു വെട്ടുക്കിളികൾ ഭൂമിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു; ഭൂമിയിലെ തേള്ളുകൾക്കുള്ള അധികാരംപോലെ അവയ്ക്കും അധികാരം ലഭിച്ചു. ഭൂമിയിലെ പുല്ലിനെയോ യാതൊരു പച്ചസസ്യത്തെയോ യാതൊരു വൃക്ഷത്തെയോ ഹാനി ചെയ്യരുതെന്നും, അവരുടെ നെറ്റികളിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത മനുഷ്യരെ മാത്രമേ ഹാനി ചെയ്യാവൂ എന്നും അവയ്ക്കു കല്പിക്കപ്പെട്ടു. വെളിപ്പാടു 9:2–4.

ഓരോ ്രപവചനത്ത ിന്റെയും സമ്പ ൂർണ്ണ നിവൃത്ത ി
അന്ത ്യ ദിവസങ്ങ ളിലാണുള്ള ത്; അതുകൊണ്ട ു ഈ ഭാഗം ഒരു ലക്ഷ ത്ത
നാല ്പത്ത ിനാലായിരത്ത ിന്റെ മു്രദയിടലിനെയാണ് തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന
വെളിപ്പ ാട് ഒൻപതിലെ ഇസ്ല ാമിനെക്ക ുറിച്ച ുള്ള ്രപവചനം, ഇസ്ല ാം
നിയ്രന്ത ിക്ക പ്പെ ട്ട 1840 ആഗസ്റ്റ ് 11-ന് പര്യ വസാനിച്ച ചരി്രതത്ത ിൽ, ദ
സ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന ശക്ത ിയുടെ ഏറ്റ വും സമ്പ ൂർണ്ണ ദൃഷ്ട ാന്ത ം ഒരുമ
കൊണ്ട ുവരുവാൻ വേണ്ട ചരി്രതപരമായ താക്കോ ാൽ നൽകുന്ന ു. ആ
ഘട്ട ത്ത ിൽനിന്ന ് വെളിപ്പ ാട് ഒൻപതിന്റെ സാക്ഷ ്യ ം പത്ത ാം
അധ്യ ായത്ത ിലേക്ക ും ആദ്യ ദൂതന്റെയും രണ്ട ാം ദൂതന്റെയും
ചരി്രതത്ത ിലേക്ക ും വ്യ ാപിച്ച ു. പിന്നെ പതിനൊന്ന ാം അധ്യ ായത്ത ി
മൂന്ന ാം കഷ്ട ം ഞായറാഴ്ചാനിയമത്ത ിൽ പെട്ടെ ന്ന ് എത്ത ുന്ന ു; അപ്പോ
മൂന്ന ാം ദൂതന്റെ ഉച്ച ത്ത ിലുള്ള നിലവിളി ആരംഭിക്ക ുന്ന ത്. ഒൻപതാം

അധ്യ ായം, ദാനിയേലിലും വെളിപ്പ ാടിലും അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട
രാജ്യ ങ്ങ ളുടെ ഉയർച്ച യും വീഴ ്ചയും ക്രമീകരിക്ക ുന്ന തിൽ, ഇസ്ല ാമിന്റെ
താക്കേ ാലാണ്. പത്ത ും പതിനൊന്ന ും അധ്യ ായങ്ങ ൾ ഒരു ലക്ഷ ത്ത
നാല ്പത്ത ിനാലായിരം ജ്ഞ ാനമുള്ള കന്യ കമാരുടെ അനുഭവത്തെ
തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. ഒൻപതാം അധ്യ ായം ബാഹ്യ ദർശനം സ്ഥ ാപിക്ക ു
പ്രതീകത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു; പത്ത ും പതിനൊന്ന ും അധ്യ ായങ്ങ
അതിപരിശുദ്ധ സ്ഥ ാനത്തേ ക്ക ു കുഞ്ഞ ാടിനെ അനുഗമിക്ക ുന്ന
ബന്ധ പ്പെ ട്ട ആന്ത രികദർശനത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു.

വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിലെ പത്താം അധ്യായം, തുറന്നിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ പുസ്തകത്തോടുകൂടെ ഇറങ്ങിവരുന്ന ശക്തനായ ദൂതനായി ക്രിസ്തുവിനെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. ആ സംഭവം, വെളിപ്പാട് ഒൻപതാം അധ്യായത്തിലെ മൂന്നു നൂറ്റി തൊണ്ണൂറ്റൊന്ന് വർഷവും പതിനഞ്ച് ദിവസവും നിർണ്ണയിക്കുന്ന പ്രവചനത്തിന്റെ സമാപ്തിയിൽ, 1840 ഓഗസ്റ്റ് 11-ന് നിവൃത്തിയായി. വെളിപ്പാട് പത്ത്, യോഹന്നാന്റെ ഉദരത്തിൽ സന്ദേശം കയ്പായി മാറിയ 1844 ഒക്ടോബർ 22 വരെ തുടർന്നുവരുന്ന ചരിത്രത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 1840 മുതൽ 1844 വരെയുള്ള നാല് വർഷങ്ങൾ ഒന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ വരവോടെ ആരംഭിച്ച് മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ വരവോടെ അവസാനിക്കുന്നു. 1840 ഓഗസ്റ്റ് 11-ലെ നിവൃത്തിക്കു ശേഷമുള്ള ആ നാല് വർഷങ്ങൾ, മൂന്നു നൂറ്റി തൊണ്ണൂറ്റൊന്ന് വർഷവും പതിനഞ്ച് ദിവസവും ആരംഭിച്ച ഘട്ടത്തിൽ 1449 ജൂലൈ 27 മുതൽ 1453 വരെ നീണ്ട നാല് വർഷങ്ങളാൽ മുൻകൂട്ടി പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. ഈ ഇരുവർഷകാലങ്ങളുമെല്ലാം 1333 മുതൽ 1337 വരെ നിക്കോമീദിയയുടെ വളയപ്പിടുത്തത്തിന്റെ നാല് വർഷങ്ങളുമായി ഒത്തുചേരുന്നു. പ്രതീകാത്മകമായി, കിഴക്കൻ റോം ഇസ്ലാമിനാൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം കീഴടക്കപ്പെട്ടു. ഒന്നാമത്തേത് 1331-ൽ നൈസിയയുടെ വളയപ്പിടുത്തത്തിൽ, പിന്നെ 1337-ൽ നിക്കോമീദിയയുടെ നാല് വർഷത്തെ വളയപ്പിടുത്തത്തിൽ, പിന്നെ 1453-ൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിന്റെ വളയപ്പിടുത്തത്തിൽ ആയിരുന്നു.

ഡയോക്ല ീഷ്യ ൻ 393-ൽ റോമിനെ നിയമപരമായി കിഴക്ക ും
പടിഞ്ഞ ാറുമായി വിഭജിച്ച ു; കോൺസ്റ്റ ന്റൈൻ 330-ൽ റോമിനെ
പ്രവാചകപരമായി കിഴക്ക ും പടിഞ്ഞ ാറുമായി വിഭജിച്ച ു. 395-ൽ
ചക്രവർത്ത ിയായ തിയോദോഷ്യ സ് I-ന്റെ മരണത്തെ ത്ത ുടർന്ന ്, അദ്ദേ
കിഴക്ക ും പടിഞ്ഞ ാറും തന്റെ രണ്ട ു പുത്രന്മ ാർക്ക ു അവകാശമായി
വിട്ട ുകൊടുത്ത തിനാൽ സാമ്രാജ്യ ം ഔപചാരികമായും സ്ഥ ിരമായും
വിഭജിക്ക പ്പെ ട്ട ു. കത്തോ ാലിക്ക ാസഭ 1054-ൽ "മഹാവിഭജനത്ത ിൽ" കിഴ
പടിഞ്ഞ ാറുമായി വിഭജിക്ക പ്പെ ട്ട ു. പിന്ന ാലെ വന്ന തകർച്ച പോലെ ത
ആ വിഭജനവും ക്രമാനുഗതമായിരുന്ന ു. ആ വിഭജനം ഇന്ന ുവരെ
നിലനിൽക്ക ുന്ന ു. ആ തീയതി മുതൽ അമ്പ തു വർഷത്ത ിനുള്ള ിൽ,
റോമിലെ പാശ്ച ാത്യ സഭ ഇസ്ല ാമിനെതിരായി ഏകദേശം ഇരുനൂറ്
വർഷത്തെ ക്രൂസേഡുകൾ ആരംഭിച്ച ു. പാശ്ച ാത്യ റോം 476-ൽ തന്റെ
അവസാന ചക്രവർത്ത ിയെ നഷ്ട പ്പെ ട്ട പ്പേ ാൾ വീണു. കിഴക്ക ൻ റോം 1453-

വീണു. പാപ്പ ാത്വ റോം 1798-ൽ വീണു. പൈതൃകരോം 393, 330, 395
വർഷങ്ങ ളിൽ കിഴക്ക ും പടിഞ്ഞ ാറുമായി വിഭജിക്ക പ്പെ ട്ട ു. പാപ്പ ാത്വ
1054-ൽ കിഴക്ക ും പടിഞ്ഞ ാറുമായി വിഭജിക്ക പ്പെ ട്ട ു. ദൈവവചനത്ത ി
പഠനത്ത ിൽ രാജ്യ ങ്ങ ളുടെ ഉദയവും പതനവും ഒരു പ്രധാന
അവലംബബിന്ദ ുവാണെന്ന ് സിസ്റ്റ ർ വൈറ്റ ് തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു.

വെളിപ്പാടിന്റെ ഒമ്പതാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നിന്ന് ചരിത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങൾ, ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നത് റോമാണെന്ന വാദത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇസ്ലാമിനും ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിനും ഇടയിലെ പ്രവാചകബന്ധം, ക്രിസ്തു കഴുതപ്പുറത്ത് യെരൂശലേമിലേക്കു കയറിച്ചെന്നതാൽ രൂപകൽപ്പന ചെയ്യപ്പെട്ട അർദ്ധരാത്രിയുടെ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശം, ഒന്നാം കഷ്ടത്തിന്റെ കാലത്ത് ആരംഭിച്ചും പ്രവചനത്തിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ രണ്ടാം കഷ്ടത്തിൽ തുടർന്നും, അതേ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയോടുകൂടെ ഒന്നാംതും രണ്ടാംതുമായ ദൂതന്മാരുടെ മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ച നാല് വർഷത്തെ ചരിത്രത്തിൽ തന്റെ നിവൃത്തിയിലെത്തിയതുമായ ഒരു കാലപ്രവചനത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതിന് തെളിവാകുന്നു. “മുപ്പത്തിയെട്ടും രണ്ടും വർഷം” (1299, 1301) എന്ന പ്രതീകത്തോടുകൂടെ ഇസ്ലാമിന്റെ ഉദയം അടയാളപ്പെടുത്തി ഈ പ്രവചനം ആരംഭിച്ചു; “മുപ്പത്തിയെട്ടും രണ്ടും വർഷം” (1838, 1840) എന്ന പ്രതീകത്തോടുകൂടെ മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ഉദയം അടയാളപ്പെടുത്തി അത് സമാപിച്ചു.

1844-ൽ, 1333 മുതൽ 1337 വരെയുള്ള നിരോധനത്താലും 1449 മുതൽ 1453-ലെ നിരോധനം വരെയുള്ള കാലത്താലും പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മില്ലറൈറ്റുകളുടെ നാലുവർഷകാലയളവിന്റെ സമാപ്തിയിൽ, പ്രവാചകകാലം ഇനി പ്രയോഗിക്കപ്പെടേണ്ടതില്ലായിരുന്നു. ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ പതാക ഉയർത്തപ്പെടുന്നത് ഇസ്‌ലാം ഉയർത്തപ്പെടുന്ന പ്രവചനത്തോടു നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

> യെഹൂദാ, നിന്റെ സഹോദരന്മ ാർ നിന്നെ സ ്തുതിക്ക ും; നിന്റെ കൈ
> നിന്റെ ശ ്രുക്ക ളുടെ കഴുത്ത ിന്മേ ൽ ഇരിക്ക ും; നിന്റെ പിതാവിന്റെ
> മക്ക ൾ നിന്റെ മുമ്പ ിൽ നമസ ്കരിക്ക ും. യെഹൂദാ സിംഹക്ക ുട്ട ിയാണ്;
> മകനേ, നീ ഇരയിൽനിന്ന ് കയറി വന്ന ു; അവൻ കുനിഞ്ഞ ിരിക്ക ുന്ന ു,
> സിംഹംപോലെയും പ്രായംചെന്ന സിംഹംപോലെയും
> പതിഞ്ഞ ുകിടക്ക ുന്ന ു; ആരാണ് അവനെ എഴുന്നേ ല ്പിക്ക ുക? രാജദണ്ഡ
> യെഹൂദയിൽനിന്ന ു നീങ്ങ ിപ്പോ ാവുകയില്ല ; ഭരണദാതാവും അവന്റെ
> കാലുകൾക്ക ിടയിൽനിന്ന ്, ശീലോ വരുവോളം; ജനങ്ങ ളുടെ
> അനുസരണയും അവന്ന ു ആയിരിക്ക ും. തന്റെ കഴുതക്ക ുട്ട ിയെ
> മുന്ത ിരിവള്ള ിയോടും തന്റെ പെൺകഴുതയുടെ കുഞ്ഞ ിനെ
> ഉത്ത മമുന്ത ിരിവള്ള ിയോടും കെട്ട ുന്ന ു; അവൻ തന്റെ വസ്ത്രം
> വീഞ്ഞ ിൽ കഴുകി, തന്റെ അങ്ക ി മുന്ത ിരിപ്പ ഴങ്ങ ളുടെ രക്ത ത്ത ി
> കഴുകുന്ന ു. അവന്റെ കണ്ണ ുകൾ വീഞ്ഞ ിനാൽ ചുവന്ന ിരിക്ക ും,

അവന്റെ പല്ല ുകൾ പാലിനാൽ വെളുത്ത ിരിക്ക ും. ഉല ്പത്ത ി 49:8–12.

നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം പേർ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെ സമ്പൂർണ്ണമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു; പ്രതീകാത്മകമായ മറ്റു അവതരണങ്ങളിൽ ക്രിസ്തു "തിരഞ്ഞെടുത്ത മുന്തിരിവള്ളി" ആകുന്നു. ഉല്പത്തി 16:12-ൽ ഇശ്മായേൽ ഒരു "കാട്ടുമനുഷ്യൻ" എന്നു തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു.

> അവൻ ഒരു കാട്ടുമനുഷ്യനായിരിക്കും; അവന്റെ കൈ എല്ലാവർക്കും വിരോധമായിരിക്കും, എല്ലാവരുടെയും കൈ അവന്നു വിരോധമായിരിക്കും; അവൻ തന്റെ സഹോദരന്മാർ എല്ലാവരുടെയും സന്നിധിയിൽ പാർക്കും.

"കാട്ട ു" എന്ന ു വിവർത്ത നം ചെയ ്തിരിക്ക ുന്ന വാക്ക ് അറേബ്യ യിലെ
കാട്ട ുകഴുതയെ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. അന്ത ിമദിവസങ്ങ ളിലെ ക്രിസ ്തുവിന്
പ്രതിനിധികൾ അറേബ്യ യിലെ കാട്ട ുകഴുതയുടെ സന്ദേ ശത്ത ിന്മേ ൽ
സവാരി ചെയ്യ ുന്ന ു; ക്രിസ ്തു യെരൂശലേമിലേക്ക ു കയറി വന്ന കഴുതയേയും
ബിലെയാം മൂന്ന ാം പ്രാവശ്യ ം അതിനെ അടിച്ച തിനു ശേഷം ഒടുവിൽ
സംസാരിച്ച കഴുതയേയും തന്നേ . 1840-ൽ ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേ ശത്തെ
ശക്ത ിപ്പെ ടുത്ത ിയ സന്ദേ ശം, ആ പ്രസ്ഥ ാനത്തെ ശക്ത ിപ്പെ ടുത
സന്ദേ ശം തന്നെ യുള്ള പ്രവാചകചരിത്രത്ത ിനകത്ത ് നിലകൊണ്ട അ
പ്രസക്ത വും പ്രധാനവുമായ നൂറ്റ ിയമ്പ ത് വർഷത്തെ ഒരു പ്രവചനം
കണ്ട ില്ല . അതേ കാലപ്രവചനത്ത ിനകത്ത ് തന്നെ 1840 മുതൽ 1844
വരെയുള്ള ചരിത്രത്തെ പ്രതിരൂപീകരിച്ച രണ്ട ു
നാലുവർഷകാലഘട്ട ങ്ങ ളും അവർ കണ്ട ില്ല . യെഹൂദാഗോത്രത്ത ിലെ
സിംഹം ഇപ്പേ ാൾ "പഴയ പാതകളിൽ" നിന്ന ു മുമ്പ ് ഒരിക്ക ലും
കണ്ട ിട്ട ില്ല ാത്ത വെളിച്ച ം തുറന്ന ുകാട്ട ുന്ന ു; അതു 2023 ഡിസംബർ 31 മ
തുറന്ന ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ആ വെളിച്ച ത്തേ ാടു യോജിച്ച ിരിക്ക ുന്ന
വെളിച്ച മാണ്. നാഷ്വ ിലിനെ പ്രഹരിക്ക ുന്ന ത് ഇസ് ലാം തന്നെ യോ എന്ന
സംശയങ്ങ ളെല്ല ാം അതു നീക്ക ിക്ക ളയുന്ന ു. ആ വെളിച്ച ം റോമിന്റെ
പ്രതീകത്തെ പ്രകാശിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു; അങ്ങ നെ 2024-ലെ നിന്റെ ജനത്ത ി
കള്ള ന്മ ാരെക്ക ുറിച്ച ുള്ള ആൽഫാ വിവാദത്ത ിനുള്ള ഒരു ഒമേഗാ
പ്രസ ്താവനയായിത്ത ീരുകയും, മില്ല റൈറ്റ ് ചരിത്രത്ത ിൽ അതേ
പ്രതീകത്തെ ക്ക ുറിച്ച ുണ്ട ായ വാദപ്രതിവാദത്ത ിന്റെയും ഒമേഗാ
പ്രതീകമായിരിക്ക യും ചെയ്യ ുന്ന ു. വെളിപ്പ ാട് ഒമ്പ തിലെ
കാലപ്രവചനങ്ങ ളുടെ ഇസ് ലാം, ഒരുലക്ഷ ത്ത ി
നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരത്ത ിന്റെ മുദ്രയിടുന്ന സമയത്ത ിന്റെ
ആന്ത രികചരിത്രത്ത ിനിടയിലെ ബാഹ്യ സന്ദേ ശമാണെന്ന തു അത്
തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. ഈ സത്യ ത്തെ കുറെക്ക ാലമായി ഞങ്ങ ൾ
പഠിപ്പ ിച്ച ുവരുന്ന ു; എന്ന ാൽ ഇപ്പേ ാൾ വെളിപ്പ ാട് ഒമ്പ തിൽ ആരംഭിച്ച ്
വെളിപ്പ ാട് പതിനൊന്ന ിൽ അവസാനിക്ക ുന്ന ഒരു രേഖയിലൂടെ അതു
തെളിയിക്ക ാനാകുന്ന ു. 1840 മുതൽ 1844 വരെ നിവൃത്ത ിയായ
ഇസ് ലാമിന്റെ കാലപ്രവചനത്തേ ാടു ബന്ധ പ്പെ ട്ട മൂന്ന ാമത്തെ
നാലുവർഷകാലഘട്ട ം, ഒരുലക്ഷ ത്ത ി നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരത്ത ിന്റെ

മുദ്രയിടുന്ന സമയത്തെ ചിത്രീകരിക്ക ുന്ന ു. വെളിപ്പ ാട് പതിനൊന്ന ിലെ
മഹാഭൂകമ്പ ത്ത ാൽ ഒരുലക്ഷ ത്ത ി നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരം ഒരു
പതാകയായി ഉയർത്ത പ്പെ ടുന്ന ു.

യെഹെസ്കേൽ മുപ്പത്തിയേഴിൽ ദൈവജനങ്ങളെ ഒരു സൈന്യമായി ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കുന്നത് ആദാമിന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ മുൻകൂട്ടി പ്രതീകീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന രണ്ടുഘട്ട പ്രക്രിയയാണ്. ആദ്യം ആദാം മണ്ണുകൊണ്ടു രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു; പിന്നെ ക്രിസ്തു അവനിൽ ജീവശ്വാസം ഊതിക്കൊടുത്തു. യെഹെസ്കേലിൽ ആദ്യ പ്രവചനം മരിച്ച ശരീരങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു, എന്നാൽ അവ ഇപ്പോഴും മരിച്ചവരായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് നാലു കാറ്റുകളെയും ആ ശരീരങ്ങളുടെ മേൽ ഊതപ്പെടുന്നു; അപ്പോൾ അവർ മഹാസൈന്യമായി എഴുന്നേൽക്കുന്നു. മുപ്പത്തെട്ടും നാല്പതും എന്ന സംഖ്യകൾ ആ രണ്ടുഘട്ടങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ഈ കാര്യങ്ങൾ അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ തുടരും.

> ഇതിന്റെ ശേഷം യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു ഉത്സവം ഉണ്ടായി; യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു ചെന്നു. യെരൂശലേമിൽ ആടുകളുടെ കവാടത്തിങ്കൽ എബ്രായഭാഷയിൽ ബെഥെസ്ഥാ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കുളം ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിന്നു അഞ്ചു മണ്ഡപങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ അന്ധന്മാരും കാൽമുടന്തന്മാരും ക്ഷയിച്ചവരുമായ അശക്തരായ വലിയൊരു പുരുഷാരം വെള്ളം കലങ്ങുന്നതു കാത്തുകിടന്നു. കാരണം, ഒരു നിശ്ചിത സമയത്തു ഒരു ദൂതൻ കുളത്തിൽ ഇറങ്ങി വെള്ളം കലക്കുമായിരുന്നു; അപ്പോൾ വെള്ളം കലങ്ങിയശേഷം ആദ്യം അതിൽ ഇറങ്ങുന്നവൻ ഏതു രോഗം ഉണ്ടായിരുന്നാലും സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുമായിരുന്നു. അവിടെ മുപ്പത്തെട്ടു വർഷമായി രോഗബാധിതനായിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ കിടക്കുന്നതു യേശു കണ്ടു, ഇങ്ങനെ ഏറെകാലമായി അവൻ ആ അവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുന്നുവെന്നു അറിഞ്ഞു, അവനോടു: “നിനക്കു സൗഖ്യം പ്രാപിപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. ആ അശക്തനായ മനുഷ്യൻ അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: “സ്വാമി, വെള്ളം കലങ്ങുമ്പോൾ എന്നെ കുളത്തിലിറക്കാൻ എനിക്കാരും ഇല്ല; ഞാൻ വരുംമുമ്പേ മറ്റൊരുവൻ എനിക്കു മുമ്പായി ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നു.” യേശു അവനോടു: “എഴുന്നേൽക്ക, നിന്റെ പായ എടുത്തുകൊണ്ടു നടക്ക” എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ആ മനുഷ്യൻ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു, തന്റെ പായ എടുത്തു നടന്നു; അന്നു ശബ്ബത്തുദിവസമായിരുന്നു. യോഹന്നാൻ 5:1–9.

> “ഇപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റു സെരെദ് തോടുകടന്നു പോകുവിൻ” എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ സെരെദ് തോടുകടന്നു. കാദേശ്-ബർന്നെയയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു സെരെദ് തോടുകടന്നു എത്തുവോളം കഴിഞ്ഞ കാലം മുപ്പത്തെട്ടു വർഷം ആയിരുന്നു; യഹോവ അവരോടു സത്യം ചെയ്തതുപോലെ യുദ്ധയോഗ്യരായ പുരുഷന്മാരുടെ ആ തലമുറ ഒക്കെയും പാളയത്തിന്റെ നടുവിൽനിന്നു ഇല്ലാതാകുവോളം. ആവർത്തനം 2:13, 14.